

2024.08.11

Köszöntés: Zsolt135,8 Kegyelmes és irgalmas az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.

Olvasmány: 2 Sám12,1-15 Az Úr elküldte Dávidhoz Nátánt. Az bement hozzá, és ezt mondta neki: Volt egy városban két ember, egy gazdag meg egy szegény.

2 A gazdagnak igen sok juha és marhája volt. [1Sám 25,42-43](#); [2Sám 3,15](#); [5,13](#)

3 A szegénynek nem volt egyebe, csak egy báránykája, azt is pénzen vette. Táplálgatta, és a gyermekeivel együtt nőtt fel nála. A falatjából evett, poharából ivott, és az ölében feküdt, mintha csak a leánya lett volna. [2Sám 11,3](#)

4 Egyszer egy utas érkezett a gazdag emberhez, de ez sajnált a maga juhai és marhái közül hozatni, hogy elkészítse a hozzá érkezett vándornak, ezért elvette a szegény ember bárányát, és azt készítette el annak, aki hozzá érkezett.

5 Dávid nagy haragra lobbant az ellen az ember ellen, és ezt mondta Nátánnak: Az élő Úrra mondom, hogy halál fia az az ember, aki ezt elkövette!

6 A bárányért négyszer annyit kell fizetnie, mivel ezt tette, és mivel könyörtelen volt. [2Móz 21,37](#)

7 Akkor ezt mondta Nátán Dávidnak: Te vagy az az ember! Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Én kentelek föl Izráel királyává, és én mentettelek meg Saul kezéből. [1Kir 20,40](#); [1Sám 16,13](#)

8 Neked adtam uradnak a házát, és öledbe adtam urad feleségeit. Neked adtam Izráel és Júda házát is. És ha ezt kevesellted volna, még sok mindent adtam volna neked.

9 Miért vetted meg az Úr szavát, miért tettél olyat, ami nem tetszik neki?!
A hettita Úriást fegyverrel vágattad le, hogy a feleségét feleségül vehesd; őt
magát pedig meggyilkoltattad az ammóniak fegyverével! [2Móz 20.13-14](#); [2Sám 11](#)

10 Ezért nem távozik el soha a fegyver a házadtól, mivel megvetettél engem,
és elvetted a hettita Úriás feleségét, hogy a te feleséged legyen. [2Sám 13.28-29](#); [18.14-](#)
[15](#); [1Kir 2.24-25](#)

11 Ezt mondja az Úr: A tulajdon házadból fogok bajt hozni rád. Feleségeidet
szemed láttára elveszem, és másnak adom, aki fényes nappal fog a
feleségeiddel hálni. [Iób 31.9-10](#)

12 Te ugyan titokban cselekedtél, én azonban egész Izráel előtt, napvilágnál
cselekszem meg ezt!

13 Akkor ezt mondta Dávid Nátánnak: Vétkeztem az Úr ellen! Nátán így
felelt Dávidnak: Az Úr is elengedte vétkeidet, nem halsz meg. [3Móz 20.10](#); [Zsolt 51](#); [Ez](#)
[18.21-23](#)

14 Mivel azonban ezzel a tettel okot adtál az Úr ellenségeinek a
gyalázkodásra, meg kell halnia a fiadnak, aki született neked. [2Sám 11.27](#)

Alapige: Gal2,15-21 az ember nem a törvény cselekedetei alapján igazul meg,
hanem a **Krisztus Jézusba** vetett hit által. Ezért mi is **Krisztus Jézusban**
hittünk, hogy megigazuljunk a **Krisztusban** való hit és nem a törvény
cselekvése által, mert a törvény cselekvése által nem igazul meg egy ember
sem. [Zsolt 143.2](#); [Róm 3.20.22](#)

17 Ha pedig Krisztusban keresve megigazulást, magunk is bűnösnek
bizonyulunk, akkor talán Krisztus a bűn szolgája? Szó sincs róla!

18 Mert ha ismét felépítem, amit leromboltam, saját magamat nyilvánítom
törvényszegőnek.

19 Mert én meghaltam a törvény által a törvénynek, hogy Istennek éljek. [Róm](#)

7.4

20 Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.

21 Nem vetem el Isten kegyelmét: mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.

A megigazulás egy fontos teológiai tan. Ugyanis a keresztyénség hitrendszerében az ember alapvetően bűnös. S arra szorul, hogy Isten előtt, az Ő ítélete előtt megálljon.

Na most ehhez kapcsolódik a megigazulás. Hogy az ember igaz lesz. Csakhogy bármennyire is törekszik rá valaki az ember önmaga erejéből nem lesz igaz. Ez a keresztyénség egyik fontos alaptétele. Hogy önmagunkban nem megy. Hogy rá vagyunk szorulva Isten kegyelmére.

S amikor kegyelemről beszélünk, akkor sajnos manapság magyar nyelvterületen leginkább egy jogi kegyelem körül kialakult botrány kerül elő leghamarabb. Hogy megkegyelmeztek jogi értelemben valakinek, akit egy bíróság elítélt jogerősen ráadásul egy olyan bűncselekményben, ami nagyon komoly társadalmi, morális és politikai problémát ill. problémákat vont és jelenleg is von maga után.

A kettőt el kell választani egymástól, ugyanis a jogi kegyelem más, mint a teológiai kegyelem. Hiszen a jogi felmentés, nem egyenlő azzal, hogy az ember etikai, morális és teológiai értelemben kegyelemre szorul az Isten előtt.

S fontos ezt hangsúlyoznunk, mert a keresztyén szemlélet szerint az ember nem tudja ezt a teológiai értelemben vett kegyelmet magának kiérdemelni.

De el tudja magától dobni. Ahogyan itt olvasunk is róla. S manapság mi sok mindent eldobunk. Tárgyakat, amelyek már megkoptak, vagy van rajtuk egy szakadás, esetleg törés. Vagy csak már nem tetszenek, vagy egy jobbat egy újabbat szeretnénk.

Rengeteg ilyen van, s a tárgykultúra is sajnos erősen ebbe az irányba megy, ami aztán kicsit átszűrődik az életünk más területeire is.

Pedig lehet, hogy meg lehet javítani azt a dolgot, lehet, hogy van még mód arra hogy tovább használjuk. Esetleg akár átalakított formában is.

Hadd hozzak két példát: az egyik személyes. Ruháról van szó. A nadrágjaim anyagtól függően 1-2 évet bírnak s aztán kilyukadnak. Ilyenkor el szoktam menni egy vállalkozóhoz, aki megvarja azokat. A ruha megmarad, tovább lehet használni, betölti a feladatát, a funkcióját.

A másikat egyik gyülekezeti tagunk mesélte. Átalakítás: egy mosógép tönkrement úgy, hogy nem lehet már megjavítani, illetve nem érte meg megjavítani sajnos. (Külön érdekes, hogy olyan dolgokkal van tele az életünk, amelyeket nem lehet vagy nem éri meg javítani)

De ő elvitte a mosógépet egy ismerőséhez, aki a fém dobot kiszerele, átalakítja és így grillező lesz a mosógép dobjából. Mosógépből grillező lesz. Egy tárgy, ami ruhákat tisztított átalakul és finomabbnál finomabb ételek készülnek benne.

Kerek szemmel hallgattam végig a procedúrát, s eszembe ötlött a mai ige kapcsán, hogy a teológiában is vannak ilyen transzformációk, ilyen átalakítások. Akár úgy, hogy teljesen új jelentése lesz egy fogalomnak, megtöltődik új tartalommal, s akár úgy is átalakulhat hogy mégis megmarad az eredeti funkciója és szerepe annak a teológiai fogalomnak.

A kegyelem is átalakul a Biblia egészét tekintve. Isten kegyelme ugyanis kibővül. Szélesebb lesz.

Azt látjuk, hogy Isten igent mond más népekre is. Kiterjeszti a kegyelmét már az Ószövetség lapjain is, az Újszövetségben pedig sok esetben nagyon megindító és megrendítő módon jön elénk ez.

A Galatabeliekhez írott levélben pedig azt látjuk, hogy a régi és az új viaskodnak egymással. Az zsidóság a törvényhez kötötte ugyanis azt, hogy megigazul e valaki. S a törvénnyel az a baj, hogy bár ad iránymutatást, de mégsem tudjuk tökéletesen betartani és betölteni.

S elég csak a 10 parancsolatra gondolni. Jézus mikor magyarázza a 10 parancsolatot már rámutat, hogy az gyilkos vagy kívánsággal teli indulat is a parancsolat ellen van. Az a belső feszültség, amivel folyamatosan küzdünk. Mi tökéletlen emberek.

S épp a kegyelmes Isten mutatja meg azt, hogy a tökéletlen embernek van lehetősége, mert Krisztus él ill. élhet bennünk.

Ő azért halt meg hogy mi megújulhassunk, kegyelemre találhassunk. Élhet bennünk Krisztus. Hit által. Hiszen Krisztus nem szállja meg a testünket, lelkünket, Krisztus nem valami parazita, vagy alien, hanem hit által élhet bennünk Krisztus.

Ez mind szép és jó, de akkor mit jelent ez a gyakorlatban? Én úgy hiszem, hogy nagyon sokat. És rengeteg olyan élethelyzet van, amikor ennek tudata és hite új utakat és lehetőségeket nyithat meg.

De ahhoz talán igyekeznünk kell arra, hogy magunkévá tegyük ezt a lelkiületet. Hogy gyakoroljuk ezt. Hogy végig gondoljuk egy-egy szavunk, hallgatásunk vagy cselekedetünk súlyát és hatását. Nem törvényeskedve, hanem abban a hitben és tudatban, hogy Krisztus élhet bennünk, hogy az Isten kegyelme felszabadíthat és megszabadíthat sok mindentől és sok mindenre.

Felszabadíthat a szólásra, mikor a védteleneket bántják, mikor kiszolgáltatottakon átnéznek. Vagy mikor visszaálnek a hatalommal, mint pl. Az olvasmányunkban amikor Nátán próféta szól Dávid királynak, hogy észre vegye mit tett.

Felszabadíthat az Isten kegyelme szeretetre, hogy azt megéljük a saját életünkben, hogy azt sugározzuk, mint keresztyén gyülekezet.

S talán megszabadíthat a gyűlölködéstől és a gyors és könnyörtelen szólástól, ami sajnos manapság oly gyakran előjön. Megszabadíthat az Isten kegyelme talán arra, hogy régen tönkrement emberi kapcsolatok újra rendbe jöjjenek, hogy legyen lehetőség arra, hogy beszéljünk a másikkal, azzal is, aki nem ért egyet velünk, vagy nem úgy él mint mi, hogy észre vegyük emberként. Kegyelemre szorulóként.

Csak hogy pár példát említsünk. S ekkor talán már az Isten kegyelme az nem valami távoli fogalom, hanem egy kézzel foghatóbb életünkben is jelen levő valóság, aminek az erőterében, hatásai között élhetünk.

Az alapigénk kitér azonban arra is, hogy Krisztus szeretetből adta önmagát értünk. Azaz Isten kegyelme egy áldozat árán lesz jelen. Ezt csak azért hangsúlyozom mert a reformáció óta mindig visszatekintünk rá mi protestánsok, hogy Isten kegyelme ingyenes. Krisztus megfizette értünk az árt. Ahogyan énekeljük is szép úrvacsorai énekünkben.

Az ingyen kegyelem viszont nem olcsó, hanem drága kegyelem. Mert Krisztus önmagát adja értünk. Elszenvedi a halált. Az ingyen kegyelem drága kegyelem. Éppen ezért értékes számunkra. Éppen ezért fontos számunkra.

Keressük hát Isten kegyelmét, s éljen bennünk Krisztus hit által. Értékeljük és ne dobjuk ezt el magunktól. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László